YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä syyskuuta 2004 *

Asiassa C-400/02,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä,

jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 27.6.2002 tekemällään välipäätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 12.11.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Gérard Merida**

vastaan

**Saksan liittotasavalta**

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.1.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Merida, edustajanaan Rechtsanwalt F. Lorenz,

— Saksan liittotasavalta, asiamiehenään W.-D. Plessing, avustajanaan Rechtsanwalt E. H. Neuert,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Braun, R. Lyal ja D. Martin,

kuultuaan julkisasiamiehen 5.2.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY 39 artiklan tulkintaa.

2 Tämä ennakkoratkaisupyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Ranskan kansalainen Merida ja vastaajana Saksan liittotasavalta ja joka koskee sellaisen lisänä suoritettavan siirtymäajan korvauksen (Überbrückungsbeihilfe, jäljempänä siirtymäajan korvaus) laskemista, jonka Saksan liittotasavalta on maksanut asianosaiselle 31.8.1971 tehdyn Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschlandin (Saksan liittotasavallan alueelle sijoitettujen asevoimien palveluksessa olevien työntekijöiden sosiaaliturvasta tehty kollektiivinen sopimus, jäljempänä TV SozSich) perusteella.

**Asiaa koskevat oikeussäännöt**

*Yhteisön lainsäädäntö*

3 Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklassa todetaan seuraavaa:

"1. Jäsenvaltion kansalaista ei työntekijänä saa kansalaisuutensa vuoksi saattaa toisen jäsenvaltion alueella kotimaisiin työntekijöihin verrattuna eri asemaan työ- ja

palvelussuhteen ehtojen suhteen; tämä koskee erityisesti palkkausta, irtisanomista ja työttömyyden sattuessa paluuta saman alan työhön tai uudelleen työllistämistä.

— —

4. Kollektiivisen tai yksilöä koskevan sopimuksen määräys taikka muu työehtojen sääntelyä koskeva määräys, joka koskee työn saantia, työtä, palkkausta ja muita työehtoja sekä irtisanomista, on mitätön sikäli kuin siinä säädetään tai sallitaan edellytyksiä, jotka asettavat toisten jäsenvaltioiden kansalaiset työntekijöinä eriarvoiseen asemaan."

*Kansallinen lainsäädäntö*

4 TV SozSichin siirtymäajan korvausta koskevassa 4 §:ssä määrätään seuraavaa:

"1. Siirtymäajan korvausta maksetaan

— —

b) lisänä Bundesanstalt für Arbeitin (liittovaltion työvoimatoimisto) työttömyyden tai ammatillista koulutusta koskevien toimenpiteiden perusteella suorittamiin etuuksiin (työttömyysavustus/-korvaus, toimeentulotuki),

— —.

3. a) 1) Muusta työstä saatavaan korvaukseen lisänä maksettavan siirtymäajan korvauksen laskentaperusteena on (1 a kohta) 16.12.1966 tehdyn [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (Saksan liittotasavallan alueelle sijoitettujen asevoimien palveluksessa olevia työntekijöitä koskeva kollektiivinen sopimus); jäljempänä TV AL II] 16 §:n 1 a momentin mukainen työehtosopimusperusteinen peruspalkka, johon työntekijällä oli irtisanomisajankohtana oikeus työsopimuksessa määrätystä normaalista työajasta täyden kalenterikuukauden osalta — — .

— —

3. b) Bundesanstalt für Arbeitin suorittamien etuuksien lisänä maksettavan siirtymäajan korvauksen laskentaperusteena (1 b kohta) — — on edellä a kohdassa tarkoitettu laskentaperuste, josta vähennetään palkasta lain perusteella pidätettävät verot ja maksut. Määritettäessä laskennallisten verojen ja sosiaaliturvamaksun määrää on lähtökohtana pidettävä siirtymäajan korvauksen maksamisajankohtana merkityksellisiä, työntekijään sovellettavia vero- ja sosiaaliturvamaksuvelvollisuutta koskevia perusteita, lukuun ottamatta verokirjaan (Lohnsteuerkarte) merkittäviä verovähennyksiä.

4. Siirtymäkorvauksen määrä on

— ensimmäisen työsuhteen päättymisen jälkeisen vuoden aikana 100 prosenttia

— toisen vuoden alusta lukien 90 prosenttia

laskentaperusteen (3 a tai b kohta) ja edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen etuuksien välisestä erotuksesta.

Jos siirtymäajan korvaus maksetaan Bundesanstalt für Arbeitin suorittamien etuuksien tai lakimääräisen sairaus- tai tapaturmavakuutuskorvauksen lisänä, sitä on lisättävä palkasta pidätettävän veron kattamiseen vaadittavalla summalla.

— —"

5 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich:n — Neufassung 1992 (kollektiivisen sopimuksen selitykset ja menettelyä koskevat suuntaviivat — vuoden 1992 uudistettu versio; jäljempänä selitykset ja suuntaviivat) 2 §:ssä todetaan seuraavaa:

"4 §:n 1 momentin osalta

— —

2.6.5 Sellaiset työttömyysetuudet, joita jostakin Euroopan unionin maasta oleva rajatyöntekijä asuinpaikkansa vuoksi voi saada ainoastaan asuinmaasta, vastaavat periaatteessa Bundesanstalt für Arbeitin suorittamia etuuksia, jos työntekijä voisi jatkaa työskentelyään Saksan työmarkkinoilla nykyisestä asuinpaikastaan käsin.

— —

4 §:n 3 momentin osalta

— —

2.8.5 Jos työntekijä oli kaksinkertaista verotusta koskevan verosopimuksen nojalla vapautettu irtisanomisajankohtana palkasta pidätettävästä verosta, otetaan määritettäessä 3 b kohdassa tarkoitettua laskentaperustetta huomioon se veron määrä, joka muuten vastaavalta Saksassa asuvalta työntekijältä pidätettäisiin.

— —

4 §:n 4 momentin osalta

— —

2.9.4 Jos työntekijä saa 2.6.5 kohdan perusteella siirtymäajan korvausta lisänä ulkomaalaisen sosiaaliturvalaitoksen maksamaan etuuteen, lasketaan siirtymäajan korvauksen suuruus Bundesanstalt für Arbeitin suorittaman sellaisen etuuden määrän perusteella, johon työntekijällä olisi oikeus, jos hän asuisi liittovaltion alueella. Jos se etuus, jota työntekijä tosiasiallisesti saa, on suurempi, vähennetään erotus 5 §:n mukaisesti."

6 TV SozSich:n 5 §:n mukaan siirtymäkauden korvausta maksettaessa otetaan huomioon sellaiset muut kuin 4 §:n 1 momentissa säädetyt etuudet, joihin työntekijällä on oikeus.

7 Kaksinkertaisen verotuksen välttämisestä ja vastavuoroisen hallinnollisen ja oikeudellisen yhteistyön perustamisesta tulo-, omaisuus-, elinkeino- ja kiinteistöverotuksen alalla Ranskan tasavallan ja Saksan liittotasavallan välillä 21.7.1959 tehdyn sopimuksen, jota on myöhemmin muutettu (jäljempänä CDI), 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Sellaisia palkkoja ja vastaavia korvauksia sekä eläkkeitä, jotka yksi sopimusvaltioista maksaa toisessa valtiossa asuville luonnollisille henkilöille nykyisistä tai aikaisemmista hallinnollisista tai sotilaallisista palveluista, verotetaan ainoastaan ensiksi mainitussa valtiossa. Tätä määräystä ei kuitenkaan sovelleta silloin kun korvaukset myönnetään henkilöille, joilla on toisen valtion kansalaisuus ilman, että he samanaikaisesti olisivat ensiksi mainitun valtion kansalaisia. Tässä tapauksessa korvauksia verotetaan ainoastaan siinä valtiossa, jossa kyseiset henkilöt asuvat."

## Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 Meridalla oli 30.11.1999 asti siviilityöpaikka Baden-Badeniin (Saksa) sijoitetuissa Ranskan asevoimissa hänen asuessaan kuitenkin Ranskassa. TV AL II:a sovellettiin asianosaisen työsopimukseen, ja Saksan viranomaiset maksoivat hänen palkkansa hänen työnantajansa nimissä ja lukuun.

9 CDI:n 14 §:n 1 momentin mukaisesti sitä bruttopalkkaa, jonka Merida sai työskentelynsä perusteella, verotettiin Ranskassa sen jälkeen kun siitä oli ensin vähennetty Saksassa maksetut sosiaaliturvamaksut. Koska Ranskassa palkasta pidätettävä vero oli pienempi kuin Saksassa maksettava vero, Meridan nettotulot olivat suuremmat kuin hänen kanssaan samanlaisessa tilanteessa olevan viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa asuvan työntekijän nettotulot.

10 Meridalle maksettiin hänen työsopimuksensa irtisanomisen jälkeen TV SozSich:n 4 §:n perusteella siirtymäajan korvausta. Määrittäessään kyseisen korvauksen laskentaperustetta Saksan viranomaiset vähensivät laskennallisesti TV AL II:n mukaisesta peruspalkasta, "johon asianosaisella oli irtisanomisajankohtana oikeus täyden kalenterikuukauden osalta", Saksan sosiaaliturvamaksuja vastaavan määrän lisäksi myös Saksassa palkasta pidätettävän veron. Lisäksi TV SozSich:n 5 §:n ja selitysten ja suuntaviivojen 2.9.4 kohdan perusteella Saksan viranomaiset vähensivät Meridalle maksetusta siirtymäajan korvauksesta työttömyysavustuksen, jota Merida oli saanut Ranskassa 22.2. ja vuoden 2000 maaliskuun lopun välisenä aikana.

11 Meridan mukaan se, että hänen peruspalkastaan vähennettiin laskennallisesti Saksassa palkasta pidätettävä vero siirtymäajan korvauksen laskentaperusteen määrittämiseksi, on laitonta. CDI:n perusteella näet kyseistä korvausta verotetaan

ainoastaan Ranskassa ja siihen on tässä tapauksessa kohdistunut laiton kaksinkertainen verotus. Nettopalkan laskennallinen määrittäminen Saksan verolainsäädännön perusteella kyseisen korvauksen suuruuden vahvistamiseksi on ristiriidassa kyseisen korvauksen tavoitteen kanssa, joka on irtisanomisesta seuraavan tulonmenetyksen hyvittäminen, ja se on tämän lisäksi myös yhteisön oikeuden vastainen.

12 Sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin että muutoksenhakutuomioistuin hylkäsivät Meridan kanteen, joten Merida teki tämän jälkeen Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

13 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan muutoksenhakutuomioistuin on lopulta kansallista lainsäädäntöä soveltaen hylännyt perustellusti sen käsiteltäväksi saatetun valituksen perusteettomana. Se on näin tehdessään noudattanut Bundesarbeitsgerichtin oikeuskäytäntöä, jonka mukaan siirtymäajan korvauksen laskentaperusteena laskennallinen nettopalkka olisi määritettävä TV SozSich:n 4 §:n 3 momentin b kohdan perusteella. Saksan liittotasavallan oli tältä osin otettava laskennallisesti huomioon Saksassa palkasta pidätettävä vero myös Meridan tapauksessa, vaikka tämä asui Ranskassa ja oli siellä verovelvollinen.

14 Ei voida kuitenkaan pitää mahdottomana, etteivätkö työmarkkinaosapuolet olisi menetelleet EY 39 artiklan vastaisesti ottaessaan laskennallisesti huomioon myös toisessa jäsenvaltiossa asuvien työntekijöiden osalta Saksassa palkasta pidätettävän veron siirtymäajan korvauksen laskentaperustetta määrittäessä.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa tältä osin Meridan katsovan tulleensa syrjityksi, koska vaikka — kuten tilanne oli silloin kun hän työskenteli Saksassa liittoutuneiden joukkojen palveluksessa — hänen on maksettava tuloistaan veroa Ranskan verolainsäädännön nojalla siihen perustuen, että hän saa Ranskassa työttömyysavustusta ja Saksassa siirtymäajan korvausta, hänen on kuitenkin

samanaikaisesti hyväksyttävä se, että kyseisen korvauksen määrää vahvistettaessa laskentaperusteen muodostaa laskennallinen nettopalkka, joka määritetään tekemällä Saksan verolainsäädännön mukaiset vähennykset. Häneen sovelletaan näin ollen samanaikaisesti kahden jäsenvaltion verolainsäädäntöä, mikä on ristiriidassa EY 39 artiklan kanssa.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa omalta osaltaan, että niiden tulojen, jotka Saksan liittotasavalta on maksanut Meridalle hänen työsopimuksensa irtisanomisen jälkeen, verottamista säännellään, kuten aikaisemmin, CDI:n määräyksin. Asianosainen vastustaa — perusteettomasti — ainoastaan sitä, että siirtymäajan korvauksen bruttomäärään sovellettavasta laskentaperusteesta ei hänen osaltaan ole säädelty edullisemmin kuin niiden työntekijöiden osalta, jotka eivät ole rajatyöntekijöitä.

17 Bundesarbeitsgericht on kuitenkin päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko EY 39 artiklan vastaista se, että määritettäessä siirtymäajan korvauksen (Überbrückungsbeihilfe) laskentaperustetta TV SozSich:n 4 §:n 1 momentin b kohdassa tarkoitetussa tilanteessa lähtökohdaksi otetaan laskennallinen Saksassa palkasta pidätettävä vero (TV SozSich:n 4 §:n 3 momentin b kohdan toinen virke), kun entinen työntekijä asuu ulkomailla ja on siellä verovelvollinen?"

## Ennakkoratkaisukysymyksen arviointi

18 EY 39 artiklassa kielletään kaikki kansalaisuuteen perustuva jäsenvaltioiden työntekijöiden syrjintä työsopimusten tekemisessä sekä palkkauksessa ja muissa työehdoissa.

19 Lisäksi asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohdassa, jossa täsmennetään ja pannaan täytäntöön tiettyjä oikeuksia, joita siirtotyöläisillä on EY 39 artiklan perusteella (asia C-15/96, Schöning-Kougebetopoulou, tuomio 15.1.1998, Kok. 1998, s. I-47, 12 kohta), säädetään, että kollektiivisen sopimuksen määräys, joka koskee erityisesti palkkausta ja muita työehtoja sekä irtisanomista, on mitätön sikäli kuin siinä säädetään syrjivistä edellytyksistä sellaisiin työntekijöihin nähden, jotka ovat toisten jäsenvaltioiden kansalaisia.

20 Ei ole kiistetty, etteikö sellainen siirtymäajan korvauksen kaltainen etuus, joka on osa työntekijöille irtisanomistapauksessa myönnettäviä etuja, kuuluisi edellä olevassa kohdassa lainattujen säännösten aineellisen soveltamisalan piiriin ja etteikö Meridan tilanteessa oleva siirtotyöläinen voisi vedota näihin säännöksiin tällaisen korvauksen osalta (ks. vastaavasti mm. asia C-35/97, komissio v. Ranska, tuomio 24.9.1998, Kok. 1998, s. I-5325, 36, 40 ja 41 kohta).

21 Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekä EY 39 artiklaan että asetuksen N:o 1612/68 7 artiklaan otetulla yhdenvertaisen kohtelun periaatteella ei kielletä pelkästään kansalaisuuteen perustuvaa ilmeistä syrjintää, vaan myös kaikki piilevät syrjinnän muodot, joissa tosiasiallisesti päädytään samaan lopputulokseen muita erotteluperusteita soveltamalla (ks. mm. asia C-237/94, O'Flynn, tuomio 23.5.1996, Kok. 1996, s. I-2617, 17 kohta).

22 Syrjintäkiellon periaate ei edellytä pelkästään sitä, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla, vaan myös sitä, että erilaisia tapauksia ei kohdella samalla tavalla (ks. mm. asia C-354/95, National Farmers' Union ym., tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4559, 61 kohta).

23 Kansallisen oikeuden säännöstä, jollei se ole objektiivisesti perusteltu ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään, on pidettävä välillisesti syrjivänä, jos sen vaikutukset kohdistuvat sen ominaislaadun vuoksi enemmän siirtotyöläisiin kuin kotimaisiin työntekijöihin ja jos säännöksellä saatetaan sen vuoksi kohdella siirtotyöläisiä huonommin (ks. mm. em. asia O'Flynn, tuomion 20 kohta).

24 Tässä tapauksessa kuitenkin Saksassa palkasta pidätettävän veron laskennallinen huomioon ottaminen vaikuttaa epäedullisesti siirtotyöläisten tilanteeseen. Kyseisen veron laskennallisella vähentämisellä siirtymäajan korvauksen laskentaperustetta määritettäessä asetetaan näet huonompaan asemaan sellaiset Meridan kaltaiset henkilöt, jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin Saksan liittotasavallassa ja jotka ovat siellä verovelvollisia, niihin työntekijöihin verrattuna, joiden asuinpaikka on viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa ja jotka ovat siellä verovelvollisia.

25 Viimeksi mainittujen työntekijöiden osalta laskentaperuste, jonka avulla siirtymäajan korvauksen määrä vahvistetaan, on määritetty siten, että kyseinen laskentaperuste vastaa sitä nettopalkkaa, joka, jos irtisanomista ei olisi tapahtunut, asianosaiselle olisi kyseisen korvauksen suorittamisajankohtana maksettu. Tähän tulokseen päästään vähentämällä laskennallisesti sosiaaliturvamaksujen lisäksi niiden verojen määrä, jotka on maksettava Saksan verolainsäädännön perusteella, jota sovellettiin asianosaisen tilanteeseen myös hänen työsuhteensa aikana.

26 Työsuhteen päättymisen jälkeisen ensimmäisen vuoden aikana siirtymäajan korvauksen määrä on 100 prosenttia laskentaperusteen ja työttömyysavustuksen määrän välisestä erotuksesta (TV SozSich:n 4 §:n 3 momentin b kohdan tilanne). TV SozSich:n 4 §:n 4 momentin toisessa virkkeessä taataan lisäksi sen mahdollisen verotuksen neutraalisuus, jonka kohteeksi siirtymäajan korvaus voi joutua erityisesti siitä syystä, että verovapautusten yläraja Saksassa on ylitetty.

27 Näin ollen työsuhteen päättymisen jälkeisen ensimmäisen vuoden aikana Saksassa asuvien entisten työntekijöiden tulot vastaavat niitä tuloja, jotka heille olisi maksettu työssäkäyvinä työntekijöinä.

28 Sitä vastoin Meridan tilanteessa olevien rajatyöntekijöiden osalta Saksassa palkasta pidätettävän veron laskennallisella vähentämisellä siirtymäajan korvauksen laskentaperustetta määritettäessä ei voida päästä samaan tulokseen maksettaessa kyseistä korvausta, jota on, kuten Meridan saamaa palkkaa, verotettava CDI:n 14 artiklan 1 kohdan perusteella Ranskassa.

29 Saksan viranomaiset vetoavat perustellakseen sen, että kyseistä laskentatapaa sovelletaan rajatyöntekijöihin, hallinnollisiin vaikeuksiin, joita erilaisten asianosaisen asuinpaikkaan perustuvien laskentatapojen soveltaminen aiheuttaa, ja seurauksiin, joita Saksassa palkasta pidätettävän veron huomioon ottamatta jättämisellä on talousarvioon.

30 Kyseiset väitteet, jotka perustuvat taloudellisten kulujen ja mahdollisten hallinnollisten vaikeuksien lisääntymiseen, on kuitenkin hylättävä. Saksan liittotasavalta ei joka tapauksessa voi tällaisten syiden perusteella jättää noudattamatta EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan (ks. mm. asia C-55/00, Gottardo, tuomio 15.1.2002, Kok. 2002, s. I-413, 38 kohta).

31 Saksan hallitus on suullisessa käsittelyssä todennut, että TV SozSich:n 4 §:n 4 momentin toista virkettä on tulkittava siten, että Meridan tilanteessa olevan henkilön on mahdollista saada Saksassa takaisin asuinjäsenvaltiossa siirtymäajan korvauksesta mahdollisesti kannettu vero. Mainitulla määräyksellä pyritään näet neutralisoimaan kaikki kyseisen korvauksen saamisen perusteella mahdollisesti kannetut verot riippumatta siitä, missä valtiossa vero on maksettu.

32 Se — ja olettaen, että näin on — että asuinjäsenvaltiossa maksettujen verojen määrä maksetaan myöhemmin takaisin työskentelyjäsenvaltiossa, ei voi kuitenkaan muuttaa sitä päätelmää, jonka mukaan Saksassa palkasta pidätettävän veron huomioon ottaminen merkitsee syrjintää Meridan tilanteessa olevien työntekijöiden vahingoksi.

33 Saksassa palkasta pidätettävän veron laskennallisella vähentämisellä siirtymäajan korvauksen laskentaperustetta määritettäessä ei näet ole mitään yhteyttä työntekijän Ranskassa työsuhteen aikana palkastaan maksamiin veroihin, joten vaikka summa, joka vastaa kyseisen korvauksen saajan Ranskassa maksamia veroja, maksettaisiin myöhemmin takaisin Saksassa, tällaisen korvauksen määrä voi loppujen lopuksi osoittautua pienemmäksi kuin se, joka vastaa työstä maksetun palkan ja asianosaisen saaman työttömyysetuuden välistä erotusta.

34 Ei ole myöskään kiistetty, etteikö tilanne olisi tällainen pääasiassa, jossa Saksassa palkasta pidätettävän veron laskennallinen vähentäminen Meridan tilanteessa olevien siirtotyöläisten osalta ottaa näiltä viimeksi mainituilta todellisuudessa pois osan siitä nettotulosta, jonka he saivat työskennellessään Saksaan sijoitettujen joukkojen palveluksessa, ja kyseinen osa vastaa Ranskassa maksetun tuloveron ja sen Saksassa palkasta pidätettävän korkeamman veron, joka vähennetään laskennallisesti siirtymäajan korvausta laskettaessa, välistä erotusta.

35 Näin ollen Meridan tilanteessa olevien siirtotyöläisten osalta Saksassa palkasta pidätettävän veron määrän laskennallinen soveltaminen estää sen, että siirtymäajan korvauksella voitaisiin hyvittää työsuhteen päättymistä seuraavan ensimmäisen

vuoden kuluessa työntekijälle työsuhteen päättymisestä aiheutunut palkanmenetys, toisin kuin mikä on tilanne Saksassa asuvilla työntekijöillä.

36 Tällainen hyvitys voitaisiin sitä vastoin toteuttaa, jos Saksan viranomaiset määrittäisivät siirtymäajan korvauksen, jota verotetaan CDI:n 14 artiklan 1 kohdan perusteella Ranskassa, laskentaperusteen vähentämättä laskennallisesti Saksassa palkasta pidätettävää veroa, jota ei ollut maksettava siitä palkasta, jota asianosainen sai työskentelynsä perusteella, ja tarvitsematta näin maksaa takaisin Ranskassa suoritettua tuloveroa.

37 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava siten, että EY 39 artikla ja asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohta ovat esteenä sellaiseen kollektiiviseen sopimukseen sisältyville kansallisille säännöksille, joiden mukaan siirtymäajan korvauksen (Überbrückungsbeihilfe) kaltaisen työskentelyjäsenvaltion maksaman sosiaalietuuden määrä lasketaan siten, että tässä valtiossa palkasta pidätettävä vero vähennetään laskennallisesti kyseisen korvauksen laskentaperustetta määritettäessä, vaikka kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella sellaisille työntekijöille, jotka eivät asu työskentelyjäsenvaltiossa, maksettuja palkkoja ja vastaavia korvauksia verotetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa viimeksi mainitut työntekijät asuvat.

## Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Edellä mainittuja asianosaisia lukuun ottamatta yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

**EY 39 artikla ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohta ovat esteenä sellaiseen kollektiiviseen sopimukseen sisältyville kansallisille säännöksille, joiden mukaan lisänä maksettavan siirtymäajan korvauksen (Überbrückungsbeihilfe) kaltaisen työskentelyjäsenvaltion maksaman sosiaalietuuden määrä lasketaan siten, että tässä valtiossa palkasta pidätettävä vero vähennetään laskennallisesti kyseisen korvauksen laskentaperustetta määritettäessä, vaikka kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen perusteella sellaisille työntekijöille, jotka eivät asu työskentelyjäsenvaltiossa, maksettuja palkkoja ja vastaavia korvauksia verotetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa viimeksi mainitut työntekijät asuvat.**

Allekirjoitukset